

Van de ontgoocheling van de kater naar de intense roes

THEATER

MOSKOU OP STERK WATER

Door De Warme Winkel

Gezien 24/2

Te zien Onregelmatig tot 10/3,

reserveren via 06-51568450

Toneel maken óver literatuur, dat deden ze bij De Warme Winkel al vaker, bijvoorbeeld over de oeuvres van Thomas Bernhard, Rilke of Boris Ryzhy. Maar een enkel boek bewerken is voor de groep iets nieuws. Nou ja, bewerken – dat doen ze natuurlijk niet. Vincent Rietveld leest de drankroman *Moskou op sterk water* van Venedikt Jerofejev helemaal voor.

Waarschuwing vooraf: het vooraf met enige geheimzinnigheid omgeven project is een fenomenale, maar ook curieuze theateronderneming, heel duidelijk voor een specifiek publiek dat houdt van De Warme Winkel, Russische literatuur én sterke drank – in een geheim, piepklein zaaltje in het centrum van Amsterdam.

Wodka, wodka en wodka

De voorstelling begint als literaire avond *from hell*, waarin Rietveld met een helse kater en met voelbare weersin het boekje aanvat en prevelend, mompelend, grotendeels onverstaaanbaar en met absurd lange pauzes tussen de zinnen voorleest. Het volume en het tempo verbeteren gaandeweg een tikkeltje, naarmate hij een paar glaasjes wodka nuttigt, maar het blijft een twee uur durende, tergende indommelmachine. Daarna is het pauze, met wodka voor de getroffen.

Het boek van Jerofejev gaat over de constant beschonken Venja, die toeterzat door Moskou struint op zoek naar het Kremlin en nog een paar slokjes wodka, maar altijd uitkomt bij het Koerskstation. Daar neemt hij elke vrijdag de trein naar Petoeski in de provincie om zijn meisje en zijn zoontje te zien. Jerofejev had genoeg ervaring met alcoholisme toen hij in 1969 zijn

'prozagedicht' schreef. Het mocht van het Sovjetregime niet worden uitgegeven; het immorele gedrag van de hoofdpersoon was niet eens het grootste probleem, dat was Jerofejevs sceptische houding jegens de machthebbers.

Na de pauze wordt het levendiger, met publieksparticipatie, geestverschijningen en nog heel veel meer drank. Hoe minder daarover wordt gezegd, hoe beter. De Warme Winkel volgt op die manier de dramaturgie van het delirium: van de diepe ontgoocheling van de kater naar de toppen van de roes.

Melancholie

Eerder maakte Rietveld samen met Ward Weemhoff de kleine anarchistische voorstellingen *Luitenantenduetten* en het legendarische *Achterkant* (achter/om/tegelijk met/over de Toneelgroep Amsterdamvoorstelling *Lange dagreis naar het einde van de nacht*).

Moskou op sterk water is een fremdkörper in die reeks. Niet alleen omdat Weemhoff als choleriche pendant van Rietvelds melancholie maar een heel kleine rol heeft, maar ook omdat deze voorstelling meer een gemoedstoestand is dan een intellectuele oefening.

In het boek heeft een van de personages een theorie over alcohol: dat de hoogte van de geestrijke opwindingsprecies even groot is als de diepte van de kater erna en dat het netto effect van drinken dus nul is. Dat is een leep, sceptisch idee dat ook op kunst van toepassing is – en iedere bezoeker moet maar uitmaken of het voor deze voorstelling juist is.

Simon van den Berg

Voor de pauze is het twee uur een tergende indommelmachine

kunst & media

'Geld is fijn, maar waardering tel'

De kunstenaar is een kunstenaar, maar de kunstenaar is ook een mens. De kunstenaar is ook een mens, maar de kunstenaar is ook een kunstenaar.

Het is een artikel uit een tijdschrift over kunst en media. Het begint met de zin: 'Geld is fijn, maar waardering tel'. Het artikel gaat over de rol van geld in de kunstwereld en de relatie tussen kunst en commercie. Het artikel is geschreven door een auteur die niet verder wordt genoemd.